

Nüüd o - le, Jee-sus, kii - de - tud, et sa neit - sist sün - di - nud kui

i - ni - me - ne il - ma - le, sest laul - vad ing - lid rõõm - sas - ti. Kü - rie - leis.

2. Seal taeva Isa ainust last
leiad sõimes magamast.
Nüüd meie vaese lihasse
on tulnud kõige ülem hea.
Kürieleis.
3. Kes suurem on kui ilmamaa,
Maarja süles magab Ta.
See on nüüd laps, kes ilma peal
kõik asjad peab veel üleval.
Kürieleis.
4. Nüüd Igavene Päikene
paistab kõige ilmale.
Kesköösel Tema helendab,
meid päeva lasteks sünnitab.
Kürieleis.
5. Kes Isa Poeg, on ülevalt
tulnud meile võõraks sealt.
Ta hädaorust juhatab,
meid taeva linna läkitab.
Kürieleis.
6. Ta tuleb vaeselt ilmale,
näitab armu vaestele,
et Ta meid taevas rikkaks teeks
ja inglilhulga sarnaseks.
Kürieleis.
7. Kõik tegi Ta hea meelega,
et nii heldust näidata.
Kõik ilm nüüd olgu rõõmus sest
ja kiitku Teda südamest!
Kürieleis.

Vitis: "Gelobt seist du, Jesus Christ"

Martin Luther, 1483-1546.

Sõnad: 1. salm keskaegne, esmakordselt käsikirjas 1370.

Martin Luther, 1483-1546, salmid 2-7.